

[Alfred Jensen.]

og at behandlingen måtte munde ud i vedtagelse af et udkast til en konvention. Den 19. arbejdskonference i Genève i 1935 vedtog med 57 stemmer mod 49 et konventionsudkast, der gik ud på, at de lande, der tiltrådte konventionen, bekendte sig til princippet om en 40 timers arbejdsuge, og at de ved anvendelse af dette princip ville undgå, at det medførte forringelse af arbejderne levestandard. Konferencen vedtog ligeledes en resolution angående arbejdstidsnedsættelsen og opretholdelsen af arbejderne levestandard.

Takket være arbejdsgivermodstanden blev denne konvention ikke tiltrådt af det nødvendige antal lande, så den kunne træde i funktion. Først efter mere end 20 års forløb har den fået den fornødne tilslutning, så den kan træde i funktion; det sker den 23. juni d.å.

Selv om det har været muligt at hindre de lovgivende forsamlings principielle godkendelse af en 40 timers arbejdsuge med fuld lønudligning, har det ikke i praksis været muligt at afvise arbejderne krav om arbejdstidens nedsættelse. I en række lande har arbejderne i stor udstrækning, først og fremmest naturligvis i industrien, sikret sig 40 timers ugen. Det gælder lande som Australien, Canada, USA, Frankrig, Indonesien og New Zealand. I andre lande har arbejderne også opnået at få arbejdstiden bragt ned under 48 timers ugen, og nye nedsættelser i arbejdstiden forestår. I vore nabolande, Norge og Sverige, forbereder man som bekendt en almindelig nedsættelse af arbejdstiden under den nu lovfæstede 8 timers dag.

Under disse omstændigheder skulle det synes rimeligt, at konventionen om 40 timers ugen blev ratificeret af en række lande. Det gælder selvsagt også vort land, hvor arbejdstidsforkortelsen indtager en stedse større plads i offentlighedens bevidsthed, og hvor 8 timers arbejdsdagen som normal arbejdsdag derfor står for fald. Da de danske arbejderes bestræbelser i det sidste par årtier i stedse stigende grad har koncentreret sig om en nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig med en mindre arbejdstidsnedsættelse i overgangstiden, må det også være rigtigt, at Danmark officielt bekender sig til princippet om 40 timers ugen.

Den kommuniskiske gruppe foreslår derfor, at folketinget giver sin tilslutning til konventionen, og at regeringen nu underskriver denne, og jeg kan anbefale folketinget at fremme dette forslag, så man dermed yder et bidrag til en hurtigere og lempeligere overgang til 40 timers ugen i internationalt omfang.

Vort forslag til folketingsbeslutning indeholder desuden et afsnit om udarbejdelse af et forslag om lovmæssig indførelse af 44 timers arbejdsuge. Når vi går ind for en lovfæstet arbejdsuge, er det ud fra den betragtning, at en lovfæstelse nu kan fremme en løsning af dette vigtige spørgsmål og sikre, at overgangen til 44 timers ugen sker på så lempelige vilkår som muligt for de forskellige dele af erhvervslevet.

Det vil også være rimeligt, at lovgivningsmagten, som så ofte har grebet ind i arbejderne leve- og arbejdsvilkår gennem nedskæringsforanstaltninger, der har forringet lønninger og beskæftigelse, eller påtvunget arbejderne overenskomster med utilfredsstillende løn og arbejdstid, nu også gennemfører foranstaltninger, der er i arbejderne favør, og som fremmer beskæftigelse og social tryghed.

I årene efter krigen er produktiviteten steget ganske betragteligt. Det skyldes rationalisering og indførelse af nye tekniske hjælpemidler, der ofte i høj grad stiller øgede krav til den menneskelige arbejdskraft og virker ret enerverende. Arbejderne har ikke fået den andel i produktivitetserøgelsen, som de burde have. Produktiviteten er steget ret stærkt i de senere år, men trods dette har man ikke været i stand til at skaffe beskæftigelse til de arbejdsløse. Trods al tale om god beskæftigelse — der tales undertiden endog om overbeskæftigelse — er arbejdsløshedsprocenten ikke siden krigen selv i de bedste år kommet ned under 8, hvilket svarer til en gennemsnitlig daglig ledighed på ca. 55 000. Med den ret omfattende produktivitetserøgelse — for industrien drejer det sig om ca. 20 pct. — er der mulighed for en nedsættelse af arbejdstiden med de af os foreslåede 4 timer ugentlig. Vi foreslår derfor, at arbejdstidsforkortelsen ordnes ved lov, før den kommende overenskomstsituationsforhandlinger indledes. Det ligger i sagens natur, at